

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1CoR/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520203236
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Marková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1520203236.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Markovej a členiek senátu JUDr. Renáty Šiškovéj a JUDr. Antónie Bednarčík v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt C. XXX/XXX, XXX XX D. E., právne zastúpeného: +ULTRA Legal s.r.o., advokátní kancelár, so sídlom Sokolovská 270/201, Vysočany, 190 00 Praha 9, Česká republika, IČO: 028 94 742, konajúcej prostredníctvom: +ULTRA Legal s.r.o., advokátní kancelár organizačná zložka, so sídlom Grösslingová 56, 811 09 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 255 480, proti žalovanému: MPL TRADING spol. s r.o., so sídlom Galvániho 8, 821 04 Bratislava, IČO: 31 388 639, právne zastúpenému: Advokátska kancelária MAJLING & NINČÁK, s.r.o., so sídlom Palárikova 14, 811 04 Bratislava, IČO: 35 960 728, o zrušenie rozhodcovského rozsudku a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 58Cr/6/2020 - 106 zo dňa 01.02.2022, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 58Cr/6/2020 - 106 zo dňa 01.02.2022 potvrdzuje.

II. Súd pri z n á v a žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom prvým výrokom zamietol žalobu a druhým výrokom priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Rozhodol tak s poukazom na ustanovenia § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, ods. 2, § 21 ods. 2, § 40 ods. 1 písm. a) bod 3, písm. b), ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 41, § 50 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“).

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava V domáhal, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok sp. zn. 1189/18 zo dňa 06.02.2020 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“) vydaný rozhodcom A. F. G.. Svoju žalobu odôvodnil tým, že sporové strany boli účastníkmi rozhodcovského konania pod sp. zn. 1189/18 vo veci žalovaného v rozhodcovskom konaní žalobcu proti H. I. v rozhodcovskom konaní žalovanému 1 a žalobcovi ako žalovanému 2 o zaplatenie 14.505,28 eur s prísl. a zmluvnou pokutou. V priebehu rozhodcovského konania žalobca namietol nedostatok právomoci rozhodcovského súdu. Dňa 06.02.2020 rozhodcovský súd žalobe vyhovel a zaviazal žalobcu spolu s H. I. na úhradu žalovanej istiny, príslušenstva a zmluvnej pokuty, ako aj trov konania. Rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 22.04.2020. Žalobca sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. a) bod 3 ZoRK z dôvodu, že rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzavretá rozhodcovská zmluva. Žalovaný odvodil právomoc rozhodcovského súdu z rozhodcovskej doložky v čl. 7 bod 1 Všeobecných

obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Rámцovej kúpnej zmluvy zo dňa 11.01.2018 uzavretej medzi žalovaným ako predávajúcim a spoločnosťou THERMOINVEST SLOVAKIA, s. r. o. ako kupujúcim (ďalej len „Rámcová kúpna zmluva“), ktorú podpísal žalobca ako konateľ a nie ako fyzická osoba, teda nebol zmluvnou stranou tejto zmluvy. Z čl. 5 bod 2 VOP o ručiteľskom záväzku, bez toho, aby bol ručiteľ výslovne a jasne označený ako zmluvná strana a bez toho, aby takýto ručiteľ explicitne vyjadril súhlas s prevzatím ručiteľského záväzku a s rozhodcovskou zmluvou pripojením svojho podpisu vo vlastnom mene, nemožno odvodiť ani súhlas žalobcu s rozhodcovskou zmluvou, ani prevzatie ručiteľského záväzku.

3. Žalovaný sa vyjadril k žalobe a uviedol, že v čl. 5 bod 2 VOP, ktoré žalobca vlastnoručne podpísal, je upravený ručiteľský záväzok štatutárneho orgánu kupujúceho uvedeného v Rámцovej kúpnej zmluve za záväzky kupujúceho z tejto zmluvy. V tomto bode je uvedené, že ručiteľ súhlasí s rozhodcovskou doložkou v čl. 7 bod 1 VOP pre vzťahy vyplývajúce z tohto ručenia. Žalobca, ako štatutárny orgán kupujúceho, predávajúcemu písomne v súlade s § 303 a nasl. Obchodného zákonníka žalovanému vyhlásil, že preberá na seba ako fyzickú osobu ručiteľský záväzok za záväzky kupujúceho vyplývajúce z predmetnej zmluvy. Rozhodcovská doložka je upravená v čl. 7 bod 1 VOP. Skutočnosť, že sa v Rámцovej kúpnej zmluve a VOP nachádza iba jeden podpis, neznamená to, že vo vzťahu k nim konal žalobca iba ako osoba zastupujúca spoločnosť. Žalobca predložil žalovanému svoj občiansky preukaz za účelom preukázania totožnosti a za účelom poskytnutia osobných údajov ako fyzickej osoby-ručiteľa. Počas existencie obchodného vzťahu nikdy nenamietol rozhodcovskú doložku, ani neprejavil nesúhlas s jej znením. Žalobca ako konateľ svojim podpisom potvrdil a prehlásil, že si obsah Rámцovej kúpnej zmluvy riadne prečítal, pochopil a bez výhrad ho prijal slobodne, vážne a nie pod nátlakom.

4. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie ustálil, že v čase podpísania Rámцovej kúpnej zmluvy mala spoločnosť THERMOINVEST SLOVAKIA, s. r. o., dvoch konateľov, a to žalobcu a H. I., ktorí v mene spoločnosti konali spoločne. Žalovaný ako žalobca proti H. I. ako žalovanému 1 a žalobcovi ako žalovanému 2 podal dňa 17.09.2018 žalobu o zaplatenie 14.307,04 eur s príslušenstvom z titulu zmluvnej pokuty na rozhodcovský súd pod sp. zn. 1189/18. Žalobca v žalobnej odpovedi namietol nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu rozhodcovskej zmluvy z dôvodu, že žalobca nie je zmluvnou stranou Rámцovej kúpnej zmluvy. Rozhodcovský súd vydal 06.02.2020 rozhodcovský rozsudok pod sp. zn. 1189/18, ktorým uložil H. I. a žalobcovi zaplatiť žalovanému čiastku 14.505,28 eur s príslušenstvom, zmluvnou pokutou s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného. Ďalej uložil nahradiť trovy konania a skonštatoval, že právomoc rozhodcu A. F. G. je daná. Právomoc odôvodnil s poukazom na to, že rozhodcovská doložka je inkorporovaná do textu VOP ako jedno z ich ustanovení, čím je zachovaná zákonná požiadavka na formu rozhodcovskej zmluvy. H. I. a žalobca ako ručiteľia vyjadrili svoj súhlas s rozhodcovskou doložkou uvedenou v čl. 7 bod 1 VOP na základe čl. 5 bod 2 VOP, a to podpisom VOP. Rozhodcovský rozsudok pod sp. zn. 1189/18 bol doručený žalobcovi dňa 22.04.2020.

5. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia vysvetlil, že žalobca v rozhodcovskom konaní v žalobnej odpovedi namietol nedostatok právomoci rozhodcovského súdu spočívajúci v neexistencii rozhodcovskej zmluvy v podobe rozhodcovskej doložky obsiahnutej vo VOP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Rámцovej kúpnej zmluvy, pretože žalobca ako fyzická osoba nebol zmluvnou stranou, teda žalobca namietol nedostatok právomoci v rozhodcovskom konaní včas a mohol tento dôvod uplatniť v žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku (§ 40 ods. 4 ZoRK). Súd prvej inštancie však žalobu nepovažoval za dôvodnú. Žalobca, teda jeden z dvoch konateľov spoločnosti THERMOINVEST SLOVAKIA, s. r. o., bol dostatočne označený v čl. I. bod 2 Rámцovej kúpnej zmluvy, keď ako fyzická osoba písomne vyhlásil, že preberá ručenie za záväzky z tejto Rámцovej kúpnej zmluvy za kupujúceho - spoločnosť THERMOINVEST SLOVAKIA, s. r. o. (čl. 5 bod 2 VOP) a súčasne ako ručiteľ súhlasil s rozhodcovskou doložkou v čl. 7 bod 1 VOP na vzťahy vyplývajúce z ručenia. Podľa čl. 7 sa zmluvné strany (predávajúci, kupujúci) a žalobca ako ručiteľ dohodli na rozhodcovskej doložke. Súčasťou Rámцovej kúpnej zmluvy je prehlásenie zmluvných strán, že si obsah zmluvy a VOP prečítali, pochopili a bez výhrad ju prijímajú slobodne, vážne a nie pod nátlakom. V danom prípade žalobca ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti THERMOINVEST SLOVAKIA, s. r. o. uzavrel Rámcovú kúpnu zmluvu a rozhodcovskú zmluvu a zároveň ako fyzická osoba sa zaviazal ručením za záväzky tejto spoločnosti a súhlasil s rozhodcovskou zmluvou v podobe rozhodcovskej doložky. Žalobca si Rámcovú kúpnu zmluvu vrátane VOP prečítal, vyhlásil, že ju pochopil a bez výhrad slobodne, vážne a bez nátlaku prijal a podpísal jediným podpisom. Z prejavu vôle žalobcu na Rámцovej kúpnej zmluve v nadväznosti na čl.

5 bod 2 a čl. 7 bod 1 a bod 2 VOP súd prvej inštancie konštatoval, že je preukázané, že žalobca ako fyzická osoba súhlasil s ručením za spoločnosť a súhlasil s uzavretím rozhodcovskej zmluvy v podobe rozhodcovskej doložky. Súd prvej inštancie preto uzavrel, že neobstojí námietka žalobcu, že Rámcovú kúpnu zmluvu a VOP nepodpisoval ako fyzická osoba, ale iba ako štatutárny orgán spoločnosti konajúci za spoločnosť THERMOINVEST SLOVAKIA, s. r. o.. Z uvedeného vyplýva, že rozhodcovským rozsudkom zo dňa 06.02.2020 sa rozhodol spor, pre ktorý bola uzatvorená rozhodcovská zmluva medzi žalovaným a žalobcom, a preto nebol daný a preukázaný dôvod zrušenia podľa § 40 ods. 1 písm. a) bod 3 ZoRK. Žalobca iný dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku s poukazom na § 40 ods. 1 písm. a) ZoRK neuplatnil. Súd prvej inštancie obligatórne preskúmal aj dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. b) ZoRK, pričom dospel k záveru, že v predmetnom rozhodcovskom spore žiadne porušenie verejného poriadku nebolo zistené.

6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, keďže bol žalovaný v plnom rozsahu úspešný.

7. Proti tomuto rozsudku podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie v celom rozsahu, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), písm. f) a písm. h) CSP a navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že odvolací súd zruší rozhodcovský rozsudok a žalobcovi voči žalovanému prizná nárok na náhradu trov odvolacieho konania, eventuálne, napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 58Cr/6/2020-106 zruší. Žalovaný v odvolaní vytýkal súdu prvej inštancie, že sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s argumentáciou žalobcu podporenou judikatúrou, že nie je zmluvnou stranou Rámcovej kúpnej zmluvy, a teda ani rozhodcovskej zmluvy obsiahnutej vo VOP, a preto nebola vo vzťahu k žalobcovi založená právomoc rozhodcovského súdu konať a meritórne rozhodnúť. Napadnuté rozhodnutie tak trpí vadou, prejavujúcou sa v jeho nepresvedčivosti, je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, čo zakladá jeden zo zákonných odvolacích dôvodov upravený v § 365 ods. 1 písm. d) CSP. Tvrdenie súdu prvej inštancie o ustálení uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným v bode 27. odôvodnenia rozsudku nereagujú na tvrdenia žalobcu predložené v súdnom konaní. Je potrebné zdôrazniť, že žalobca v priebehu súdneho konania nespochybňoval skutočnosť podpisov na Rámcovej kúpnej zmluve. Podstatou argumentácie žalobcu je to, že podpisy na zmluvnej dokumentácii predstavujú výlučne prejavy vôle spoločnosti THERMOINVEST SLOVAKIA, s.r.o.. Tieto prejavy vôle boli síce realizované prostredníctvom žalobcu, avšak ten v danom zmluvnom vzťahu vystupoval len v pozícii člena štatutárneho orgánu spoločnosti THERMOINVEST SLOVAKIA, s.r.o., nie však v pozícii fyzickej osoby ako samostatného právneho subjektu odlišného od spoločnosti, menom ktorej konal. V Rámcovej kúpnej zmluve a VOP nie je žalobca ako fyzická osoba uvedený v rámci označenia zmluvnej strany. Žalobca je tam výslovne označený iba ako štatutárny orgán spoločnosti THERMOINVEST SLOVAKIA, s.r.o. Podpis A. B. ako štatutára je pripojený k pečiatke spoločnosti THERMOINVEST SLOVAKIA, s.r.o., vystupujúcej a riadne označenej v Rámcovej kúpnej zmluve ako strana kupujúceho. V Rámcovej kúpnej zmluve, ani vo VOP, nie je A. B. podpísaný samostatne ako samostatná strana zmluvy v postavení fyzickej osoby. Súd prvej inštancie neodôvodnil, z akého dôvodu považoval podpis spoločnosti THERMOINVEST SLOVAKIA, s.r.o. na Rámcovej kúpnej zmluve a VOP (menom ktorej podpisoval A. B.) v postavení kupujúceho, súčasne aj za podpis a prejav vôle žalobcu ako samostatnej zmluvnej strany v postavení ručiteľa a zároveň osoby uzatvárajúcej Rozhodcovskú kúpnu zmluvu. Je pritom absolútne zrejmé, že ide o dva odlišné právne úkony (1. kúpna zmluva a 2. ručenie), ktoré mali byť realizované odlišnými a právne celkom samostatnými subjektami, z ktorých kupujúci je právnickou osobou a ručiteľ je fyzickou osobou. Prejav vôle právnickej osoby nemôže zaväzovať inú fyzickú osobu, ktorá nie je účastníkom daného právneho úkonu, a to bez ohľadu na to, či táto fyzická osoba prípadne je členom štatutárneho orgánu právnickej osoby. V Rámcovej kúpnej zmluve a VOP je pritom podpisom potvrdený len prejav vôle spoločnosti THERMOINVEST SLOVAKIA, s.r.o., nie však prejav vôle žalobcu ako ručiteľa. Žalobca už v podanej žalobe poukázal na definičný znak prejavu vôle, ktorým sa následne v podanom odvolaní zaoberal. V tomto smere odvolateľ upozornil na rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 65Cb/27/2012, ako aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 41Cob/427/2015, pričom zo záverov pre podporu svojej argumentácie z týchto rozhodnutí aj citoval a zároveň zdôraznil, že tieto súdy dospeli k záveru, v zmysle ktorých rozhodcovská zmluva/doložka vo vzťahu k fyzickej osobe (hoc je táto členom štatutárneho orgánu právnickej osoby) nevznikla. Súd prvej inštancie sa však týmito súdnymi rozhodnutiami nijako nezaoberal. Súd prvej inštancie sa od tejto rozhodovacej praxe odchyľil, pričom nezrejmil, čo ho k tomu viedlo, čím porušil princíp právnej istoty vychádzajúcej z legitímnych očakávaní

žalobcu ako sporovej strany v zmysle čl. 2 CSP, čím ide o odklon od rozhodovacej praxe. K judikátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 1ObdoV/87/2007 uviedol, že predmetným rozhodnutím je riešená zásadne odlišná skutková a právna situácia, kedy v tam posudzovanej zmluve síce absentoval ďalší podpis osoby konajúcej za viacerých účastníkov, avšak táto osoba bola v obsahu zmluvy priamo označená ako ručiteľ, čo v Rámcovej kúpnej zmluve posudzovanej v rámci súdneho konania, splnené nie je.

8. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril podaním zo dňa 24.06.2022, v ktorom upozornil na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1ObdoV/87/2007, v zmysle ktorého je zrejmé, že sa nevyžadujú dva oddelené podpisy, t.j. podpis osoby konajúcej za spoločnosť a podpis osoby ako ručiteľa. Žalovaný poukázal na právoplatný rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 28.10.2015, sp.zn. 43Cob/147/2015, ktorým súd rozhodol v totožnej veci (o platnosti ručiteľského vyhlásenia obsiahnutom v Rámcovej kúpnej zmluve žalovaného), v ktorom skonštatoval, že nie je vylúčené, aby v jednej listine boli obsiahnuté rôzne práva a záväzky, pokiaľ sú tieto jednoznačne identifikovateľné. Ďalej skonštatoval, že v tomto prípade vznikol platne ručiteľský záväzok konateľa obchodnej spoločnosti, a to bez ohľadu na to, že na listine, ktorá obsahuje tento ručiteľský záväzok, je uvedený len jeden podpis konateľa. Ďalej poukázal na rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 19.12.2017, sp.zn. 4Cob/115/2017. S ohľadom na žalovaným uvádzanú judikatúru vyhodnotil, že žalobca platne žalovanému vyhlásil, že na seba preberá ručenie za záväzky spoločnosti THERMOINVEST SLOVAKIA, s.r.o. z predmetnej Rámcovej kúpnej zmluvy, ak ich táto žalovanému nespĺní. Citovaná judikatúra žalovaným je teda aktuálnejšia ako tá, ktorú uvádzal žalobca vo svojom odvolaní, a preto nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že sa súd prvej inštancie odchyľil od ustálenej rozhodovacej praxe, ako aj námietka nedostatku právomoci rozhodcovského súdu, ktorá je v celom rozsahu bezpredmetná a nepodložená, nakoľko žalobca ako ručiteľ platne vyslovil súhlas s dojednanou rozhodcovskou doložkou, o ktorej musel mať vedomosť s ohľadom na skutočnosť, že podpisom predmetného právneho úkonu potvrdil, že sa oboznámil s jeho obsahom a bez výhrad ho prijíma, čo napokon správne vyhodnotil aj súd prvej inštancie v bode 26. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. Vzhľadom na uvedené navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok potvrdil.

9. Žalobca v odvolacej replike polemizoval s tvrdením žalovaného, že ním uvádzaná judikatúra je aktuálnejšia s ohľadom aj na dátumy rozhodnutí súdov, ktoré dal do pozornosti žalobca v odvolaní. Z týchto rozhodnutí nie je zrejmé, či ide o skutkovo a právne totožné prípady, ani ako boli označené zmluvné strany v zmluvách, ani to, akým spôsobom boli reálne podpísané zmluvné strany. Žalobca opätovne zdôraznil, že je potrebné rozlišovať medzi právnou subjektivitou právnickej osoby a samostatnou právnou subjektivou fyzickej osoby, ktorá eventuálne vykonáva v právnickej osobe funkciu člena štatutárneho orgánu. Ide o dva rozdielne subjekty práva, so samostatným a oddeleným postavením v právnych vzťahoch. To platí aj v prípade, ak sú tieto subjekty súčasne účastníkmi toho istého viacstranného právneho vzťahu, kde však musia zaujímať samostatné zmluvné pozície a prejavíť vôľu byť viazaný z daného právneho úkonu sám za seba.

10. Žalovaný v odvolacej duplike k namietanému rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1ObdoV/87/2007 upozornil, že z neho možno dovodiť, že absencia podpisu ručiteľa, ktorým je konateľ dlžníka, nespôsobuje neplatnosť takéhoto ručiteľského záväzku. Identifikácia konateľa v Rámcovej kúpnej zmluve, ktorej neoddeliteľnú súčasť tvoria VOP, je dostatočná a je z nej zrejmé o koho sa má jednať. Žalobca je v záhlaví Rámcovej kúpnej zmluvy označený svojím menom a priezviskom, bydliskom a dátumom narodenia, ďalej v texte ako štatutárny orgán kupujúceho. Z obsahu zmluvy, VOP a z jej jednotlivých ustanovení, ako aj v ich príčinných súvislostiach je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, kto je ručiteľom kupujúceho-spoločnosti THERMOINVEST SLOVAKIA, s.r.o.. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že je bežnou obchodnou praxou, aby konateľ spoločnosti poskytol svojmu spolukontrahentovi takéto ručiteľské vyhlásenie, resp. prístupenie k záväzku. Jedná sa o všeobecne rešpektovaný spôsob zabezpečenia pohľadávky v obchodných stykoch, ako aj súdnou praxou. Žalobca ako štatutár obchodnej spoločnosti musí byť dostatočne právne zdatný a obozretný pri podpisovaní súkromnoprávných listín, aby vedel riadne posúdiť ich obsah aj právne dôsledky. Žalobca navyše ako ručiteľ podpísal predmetnú Rámcovú kúpnu zmluvu vrátane VOP k nej sa vzťahujúcich bez výhrad, pričom vyhlásil, že si obsah zmluvy a VOP prečítal, pochopil a bez výhrad slobodne, vážne a nie pod nátlakom ich prijal. Žalovaný z citovanej judikatúry vyňal len najpodstatnejšiu časť jednotlivých odôvodnení podstatných pre dané konanie, pričom z vyňatých častí je absolútne zrejmé, že rozhodnutie sa týka skutkovo a právne obdobných prípadov, vzťahujúcich sa k ručiteľského záväzku a námietkam prístupenia k ručiteľskému záväzku prezentovaných žalobcom v ním podanej žalobe a odvolaní.

11. Krajský súd v Bratislave po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 379 a § 380 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

12. Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že podľa písm. d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, podľa písm. f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, podľa písm. h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Podľa 3 ods. 1 ZoRK, rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

16. Podľa § 4 ods. 1 ZoRK, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

17. Podľa § 4 ods. 2 ZoRK, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

18. Podľa § 40 ods. 1 ZoRK, tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak a) účastník rozhodcovského konania preukáže, že 3. rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok prekračuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozsudku vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, b) súd zistí, že sú dôvody, pre ktoré by boli odopreté uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka podľa § 50 ods. 2 tohto zákona.

19. Podľa § 40 ods. 2 ZoRK súd v konaní o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. b).

20. Podľa § 40 ods. 3 ZoRK, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

21. Podľa § 40 ods. 4 ZoRK na dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. a) súd neprihliadne, ak ich účastník nenamietal v konaní pred rozhodcovským súdom v lehote na to ustanovenej, inak bez zbytočného odkladu.

22. Podľa § 41 ZoRK žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

23. Podľa § 50 ods. 2 ZoRK súd príslušný na uznanie rozhodnutia, na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu odoprie uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka konania, proti ktorému sa cudzí rozhodcovský rozsudok uplatňuje, ak zistí, že podľa právneho poriadku

Slovenskej republiky nemožno predmet sporu riešiť v rozhodcovskom konaní alebo by jeho uznanie a výkon boli v rozpore s verejným poriadkom.

24. Podľa § 21 ods. 2 ZoRK, účastník rozhodcovského konania, ktorý chce uplatniť námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, môže tak urobiť v rozhodcovskom konaní najneskôr pri prvom úkone vo veci samej. Toto časové obmedzenie neplatí pre námietku neplatnosti rozhodcovskej zmluvy zakladajúcej sa na tom, že o veci nemožno rozhodovať v rozhodcovskom konaní, alebo, že vo veci má byť rozhodované podľa osobitného zákona; túto námietku možno uplatniť až do skončenia ústneho pojednávania, pri písomnom konaní až do vydania rozhodcovského rozsudku.

25. Z Rámcovej kúpnej zmluvy vyplýva, že zmluvné strany - pod čl. I. bod 1 uvedený predávajúci - spoločnosť žalovaného a pod čl. I. bod 2 je uvedený kupujúci - spoločnosť THERMOINVEST SLOVAKIA, s. r. o., Grösslingová 56, Bratislava, IČO: 36 343 609, ako štatutár kupujúceho je označený H. I. s uvedením adresy bydliska a dátumom narodenia a žalobca s uvedením adresy bydliska a dátumom narodenia, si Rámcovou kúpnu zmluvou zo dňa 11.01.2018 spolu s VOP dohodli úpravu všeobecných podmienok pri realizácii dodávok tovaru a služieb (bod II.). Neoddeliteľnou súčasťou Rámcovej kúpnej zmluvy sú VOP spoločnosti žalovaného. Zmluvné strany svojim podpisom prehlasujú, že si obsah rámcovej kúpnej zmluvy a VOP prečítali, pochopili ho a bez výhrad ho prijímajú a to slobodne, vážne a nie pod nátlakom. Rámcová kúpna zmluva je opatrená podpismi štatutára spoločnosti žalovaného, podpisom overovateľa za žalovaného, ďalej pečiatkou spoločnosti THERMOINVEST SLOVAKIA, s. r. o., podpismi žalobcu a H. I. a uvedením ich občianskych preukazov.

26. Zo VOP zo dňa 11.01.2018 čl. 5 bod 2 štatutár kupujúceho uvedený v Rámcovej kúpnej zmluve (čl. I. bod 2) týmto v zmysle ust. § 303 a nasl. Obchodného zákonníka v platom znení predávajúcemu ako ručiteľ vyhlásil, že preberá na seba ručiteľský záväzok za úhradu kúpnej ceny vrátane príslušenstva a zmluvnej pokuty, ktorú kupujúci bude povinný uhradiť na základe vystavených faktúr v zmysle Rámcovej kúpnej zmluvy a uspokojí predávajúceho (ako veriteľa) v prípade, ak si kupujúci (ako dlžník) nesplní svoje záväzky z tejto Rámcovej kúpnej zmluvy v lehote splatnosti jednotlivých faktúr. Ručiteľ súhlasí s rozhodcovskou doložkou v čl. 7 bod 1 týchto VOP pre vzťahy vyplývajúce z tohto ručenia. Podľa čl. 7 bod 1 VOP, zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že všetky spory z tejto zmluvy alebo s ňou súvisiace rozhodne v rozhodcovskom konaní Mgr. Andrej Gundel, advokát č. 7042, vedený v Slovenskej advokátskej komore. Podľa čl. 7 bod 2 tieto VOP platia na úpravu vzťahom medzi predávajúcim, kupujúcim a ručiteľom pri uzatváraní jednotlivých obchodov. Všeobecné obchodné podmienky sú opatrené podpismi štatutára spoločnosti žalovaného, podpisom overovateľa za žalovaného, ďalej pečiatkou spoločnosti THERMOINVEST SLOVAKIA, s. r. o., podpismi žalobcu a H. I. a uvedením ich občianskych preukazov.

27. Po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu, s obsahom napadnutého rozsudku a s konaním, ktoré predchádzalo jeho vyhláseniu, ako aj s obsahom odvolania žalobcu, odvolací súd konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku s tým, že súd prvej inštancie na základe dostatočne zisteného skutkového stavu vyvodil správne právne závery premietnuté do výrokovej časti napadnutého rozsudku a svoje rozhodnutie spôsobom súladným s dikciou ustanovenia § 220 ods. 2 CSP podrobne a dostatočne presvedčivo odôvodnil. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je jednoznačne zrejмый myšlienkový postup súdu prvej inštancie vedúci ku v ňom ustáleným skutkovým a právnym záverom premietnutým do výrokovej časti napadnutého zamietajúceho výroku rozsudku, keď skonšatoval, že nie je dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 40 ods. 1 písm. a) bod 3 ZoRK (vychádzajúc z odvolaní napadnutého rozsahu a dôvodov) s ohľadom na to, že rozhodcovským rozsudkom bol rozhodnutý spor, pre ktorý bola uzatvorená rozhodcovská zmluva medzi žalobcom a žalovaným, čím je daná právomoc rozhodcovského súdu. Súd prvej inštancie sa v podstatnom rozsahu dostatočne zaoberal aj procesným útokom žalobcu, keď identifikoval, že žalobca ako fyzická osoba označená v čl. I bod 2 Rámcovej kúpnej zmluvy ako štatutárny orgán kupujúceho-spoločnosti THERMOINVEST SLOVAKIA, s. r. o., ako ručiteľ súhlasil s rozhodcovskou doložkou v čl. 7 bod 1 VOP. V nadväznosti na uvedené súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď skonšatoval existenciu rozhodcovskej doložky, čím bola daná právomoc rozhodcovského súdu v predmetnej veci, pričom v kontexte námietok žalobcu vzťahujúcich sa k podpisu žalobcu len ako štatutárneho orgánu konajúceho za spoločnosť kupujúceho, sa správne vysporiadal aj s vyhodnotením listinného dôkazu, a to predmetnej Rámcovej kúpnej zmluvy a VOP, keď túto argumentáciu nepovažoval za dôvodnú. Konanie pred súdom prvej inštancie bolo vedené v súlade so zásadou kontradiktórnosti civilného procesu a odvolací súd nezistil

žiadne vady procesného charakteru, ktoré by mali za následok nesprávnosť napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd nevzhladol dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť, keďže súd prvej inštancie sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie vysporiadal a odvolací súd sa s týmto odôvodnením v plnej miere stotožnil. Na zdôraznenie vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, súd dopĺňa nasledovné dôvody v kontexte odvolacích dôvodov.

28. Odvolací súd sa v prvom rade zaoberal argumentáciou odvolateľa týkajúcej sa nepreskúmateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie v dôsledku nedostatočného odôvodnenia v kontexte posúdenia námietky, že žalobca nie je zmluvnou stranou Rámcovej kúpnej zmluvy, teda ani rozhodcovskej zmluvy obsiahnutej vo VOP. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie, vyplývajúca z ustanovenia § 220 ods. 2 CSP, znamená právo strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia a jeho porušením sa strane odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Z ustanovenia § 220 ods. 2 CSP vyplýva povinnosť súdu prvej inštancie v odôvodnení rozsudku okrem iného jasne a výstižne vysvetliť, ako posúdil podstatné právne argumenty strán. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia (nedostatok dôvodov) bola už dávnejšou judikatúrou považovaná nie za procesnú vadu konania v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP, ale za tzv. inú vadu konania, (bližšie pozri R 111/1998), čím sa zaoberalo tiež Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zasadnutí konanom dňa 3. decembra 2015 a prijalo stanovisko, ktoré je publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku“, vychádzajúc z ktorého teda len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá dôvod na odvolanie spočívajúci v porušení práva na spravodlivý proces (predtým v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom) uvedeným v § 365 ods. 1 písm. b) CSP, inak ide o tzv. inú vadu konania (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), v súvislosti s čím je potrebné vždy skúmať mieru (intenzitu) nepreskúmateľnosti, ktorou táto vadu poškodí účastníka konania na jeho ústavných právach, teda v každej konkrétnej veci individuálne zodpovedať otázku, do akej miery možno nepreskúmateľnosť rozhodnutia posudzovať ako tzv. inú vadu a do akej miery ho možno posudzovať ho ako odňatie možnosti konať pred súdom, resp. porušenie práva na spravodlivý proces. V prejednávanej veci odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa vysporiadal s ťažiskovou argumentáciou žalobcu prezentovanou v prvoinštančnom konaní, v rámci ktorej namietal, že podpisy na zmluvnej dokumentácii predstavujú výlučne prejavy vôle spoločnosti THERMOINVEST SLOVAKIA, s.r.o., nie žalobcu-fyzickej osoby ako samostatného právneho subjektu odlišného od spoločnosti, v mene ktorej konal. Súd prvej inštancie v bode 25 odôvodnenia rozsudku skonštatoval, že spornou otázkou, ktorou sa v predmetnom rozhodnutí zaoberal je práve namietaný nedostatok právomoci rozhodcovského súdu, keď žalobca tvrdil, že ako fyzická osoba nebol zmluvnou stranou Rámcovej kúpnej zmluvy a VOP. S uvedeným korešponduje aj záver súdu prvej inštancie v bode 27. odôvodnenia rozsudku, keď súd prvej inštancie zhrnul, že predmetná námietka v kontexte navrhovaného dôvodu zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. a) bod 3 ZoRK neobstojí. Súd prvej inštancie v bode 26. a 27. odôvodnenia rozsudku zreteľne a jasne vysvetlil, že z prejavu vôle žalobcu na Rámcovej kúpnej zmluve v nadväznosti na čl. 5 bod 2 a čl. 7 bod 1 a bod 2 VOP je preukázané, že žalobca ako fyzická osoba súhlasil s ručením za spoločnosť a súhlasil s uzavretím rozhodcovskej zmluvy v podobe rozhodcovskej doložky. Odvolateľ namietal aj absenciu vysvetlenia zo strany súdu prvej inštancie, z akého dôvodu považoval podpis spoločnosti v postavení kupujúceho, zároveň aj za podpis žalobcu ako samostatnej zmluvnej strany, avšak v tomto smere je treba odkázať na príslušné citované ustanovenia VOP spolu s prejavom vôle žalobcu, na ktoré poukázal súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie na predmetnú vec aplikoval príslušné predpisy hmotného práva upravujúce dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku v zmysle § 40 ZoRK. Vzhľadom k uvedenému odôvodneniu, odvolací súd konštatuje, že sú zrejmé dôvody, pre ktoré skonštatoval nedôvodnosť predmetnej žaloby a tieto vedú k zákonnosti a presvedčivosti rozhodnutia, ktorý je v súlade s právom na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, pričom jeho myšlienkový postup (aj v otázke namietaného podpisu žalobcu ako fyzickej osoby na zmluvnej dokumentácii) je dostatočne vysvetlený s poukazom na zistené rozhodné skutočnosti a ním prijaté právne závery. Skutočnosť, že odvolateľ sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nemôže sama o sebe viesť k

záveru o neodôvodnenosti rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd preto v danej veci nevhliadol dôvodnosť argumentácie žalobcu o nepreskúmateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie, keďže s ohľadom na § 220 ods. 2 CSP odôvodnenie rozsudku tvorí podklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozhodnutia v kontexte namietaných odvolacích dôvodov, zohľadňujúc a vysvetľujúc všetky rozhodujúce skutočnosti a prijaté právne závery.

29. Odvolateľ k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil znenie Rámcovej kúpnej zmluvy, ako aj znenie VOP, keď podpis žalobcu ako štatutárneho orgánu spoločnosti kupujúceho vyhodnotil ako súhlasný prejav vôle žalobcu ako fyzickej osoby, ktorá ručila za záväzky spoločnosti a súhlasila s rozhodcovskou doložkou inkorporovanou v texte VOP. Odvolateľ zdôraznil, že z vykonaných listinných dôkazov nevyplýva prejav vôle žalobcu ako ručiteľa, ani uzatvorenie rozhodcovskej doložky zo strany žalobcu ako fyzickej osoby. Je treba odlišovať, ak má určitá osoba kapacitu konať jednak sama za seba a zároveň jej z funkcie štatutárneho orgánu, ktorú vykonáva, vyplýva oprávnenie konať za iný subjekt, keďže osobný prejav vôle fyzickej osoby, ktorá vykonáva funkciu štatutárneho orgánu spoločnosti a osobná vôľa, nemusí byť totožná s vôľou spoločnosti.

30. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje v zhode so záverom súdu prvej inštancie, že rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc konať a rozhodnúť o žalobe podanej v rozhodcovskom konaní z rozhodcovskej doložky obsiahnutej v čl. 7 bod 1 VOP tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Rámcovej kúpnej zmluvy zo dňa 11.01.2018, uzavretej medzi žalovaným ako predávajúcim a spoločnosťou THERMOINVEST SLOVAKIA, s.r.o., ako kupujúcim. Z Rámcovej kúpnej zmluvy vyplýva, že v čl. I. bod 2 je pod uvedeným kupujúcim-spoločnosťou THERMOINVEST SLOVAKIA, s. r. o., ako „štatutár“ označený H. I. a žalobca s uvedením adresy bydliska a dátumom narodenia. Neoddeliteľnou súčasťou Rámcovej kúpnej zmluvy sú VOP, ktoré sa nachádzali na rubovej strane Rámcovej kúpnej zmluvy, pričom v tejto zmluve strany prehlásili, že si obsah Rámcovej kúpnej zmluvy a VOP prečítali, pochopili ho a bez výhrad ho prijímajú, a to slobodne, vážne a nie pod nátlakom (čl. VII. Rámcovej kúpnej zmluvy), pričom strany na základe tejto zmluvy a VOP upravujú všeobecné podmienky vo vzťahu medzi stranami (čl. II Rámcovej kúpnej zmluvy). Za spoločnosť THERMOINVEST SLOVAKIA, s. r. o. zmluvu podpísali žalobca a H. I. s uvedením ich občianskych preukazov. V tomto smere je významným čl. 5 bod 2 VOP, v zmysle ktorého „štatutár kupujúceho“ uvedený v Rámcovej kúpnej zmluve (čl. I ods. 2), teda fyzická osoba H. I. a A. B., v zmysle ust. § 303 a nasl. Obchodného zákonníka predávajúcemu ako ručiteľ vyhlásil, že preberá na seba ručiteľský záväzok za úhradu kúpnej ceny vrátane príslušenstva a zmluvnej pokuty, ktorú kupujúci bude povinný uhradiť na základe vystavených faktúr v zmysle Rámcovej kúpnej zmluvy a uspokojí predávajúceho (ako veriteľa), v prípade ak si kupujúci (ako dlžník) nesplní svoje záväzky z tejto Rámcovej kúpnej zmluvy v lehote splatnosti jednotlivých faktúr. Zároveň ručiteľ súhlasil s rozhodcovskou doložkou v čl. 7 bod 1 VOP pre vzťahy vyplývajúce z tohto ručenia. Podľa čl. 7 bod 2 VOP sa strany dohodli, že tieto VOP platia na úpravu vzťahov medzi predávajúcim, kupujúcim a ručiteľom pri uzatváraní jednotlivých obchodov. VOP sú opatrené podpismi štatutárneho orgánu spoločnosti žalovaného, podpisom overovateľa za žalovaného, ďalej pečiatkou spoločnosti THERMOINVEST SLOVAKIA, s. r. o., podpismi žalobcu a H. I.. V prípade výkladu dohody, akého sa domáha žalobca, by dlžník, v ktorého mene by konal jeho štatutárny orgán, ručil za svoj vlastný záväzok pre prípad, ak by ho nesplnil, teda ručiteľom aj dlžníkom by bola tá istá osoba. Pri výklade uvedeného ustanovenia čl. 5 bod 2 VOP však treba použiť racionálny výklad, v zmysle ktorého žalobca sa ako samostatná fyzická osoba, a to výslovne ako „štatutár kupujúceho“ uvedený v čl. I bod 2 Rámcovej kúpnej zmluvy, zaručil za záväzky dlžníka ako samostatnej právnickej osoby, čím vznikol platný ručiteľský záväzok. Pri výklade predmetného ustanovenia treba vychádzať z výkladových pravidiel prejavu vôle so záverom, že došlo k dostatočne jasnému a určitému prejavu vôle a úmyslu, v zmysle ktorého malo dôjsť ku vzniku ručiteľského záväzku žalobcu. Ustanovenie čl. 5 bod 2 VOP možno považovať za jednostranné vyhlásenie žalobcu adresované žalovanému ako veriteľovi, ktoré obsahuje prejav vôle žalobcu uspokojiť záväzok dlžníka v prípade, ak ho dlžník neuspokojí. Vzhľadom na uvedený charakter ručiteľského vyhlásenia ako jednostranného právneho úkonu dlžníka, je bez právneho významu argumentácia v tom smere, že samotný žalobca ako fyzická osoba nebol účastníkom Rámcovej kúpnej zmluvy (navyše v tomto smere pozri výklad odvolacieho súdu uvedený nižšie). Podstatným je práve samotné jazykové vyjadrenie ručiteľského prehlásenia, z ktorého je zrejmá povinnosť uspokojiť záväzok dlžníka, ktorý na seba preberá štatutárny zástupca dlžníka označený v záhlaví Rámcovej kúpnej zmluvy v čl. I bod 2, na ktorý odkazuje aj samotný čl. 5 bod 2 VOP, a to žalobca (identifikovaný ako fyzická osoba), čo potvrdil svojim podpisom na VOP. Neobstojí ani argumentácia žalobcu v tom smere, že na VOP jeho podpis ako

fyzickej osoby absentuje, keď žalobca bol ako ručiteľ vo VOP označený odkazom na svoje postavenie štatutárneho orgánu, čo svojim podpisom potvrdil. Odvolací súd ďalej upriamuje pozornosť na čl. VII. Rámcovej kúpnej zmluvy, v ktorom zmluvné strany vyhlásili, že túto zmluvu uzatvorili na základe slobodnej a vážnej vôle, že táto zmluva nebola dojednaná pod nátlakom, vyhlásili, že si Rámcovú kúpnu zmluvu a VOP prečítali, porozumeli jej obsahu, a na znak súhlasu ju aj vlastnoručne podpísali, a to nielen za spoločnosť kupujúceho, ale aj ako A. B., H. I. (bližšie pozri podpisy k pečiatke na Rámcovej kúpnej zmluve). Aj s poukazom na uvedený článok je zrejmé, že žalobca mal pri podpise listiny postupovať s odbornou starostlivosťou (bližšie pozri rozhodnutie Krajského súdu Bratislava sp.zn. 8Co/338/2011).

31. Kľúčová otázka v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP bola, či môže platne vzniknúť ručenie žalobcu, ako aj rozhodcovskej doložky a tým aj založenie právomoci rozhodcovského súdu, ak Rámcová kúpna zmluva, ako aj VOP, obsahujúca právny úkon žalobcu a spoločnosti obsahuje iba jeden podpis tej istej osoby ako člena štatutárneho orgánu aj ako fyzickej osoby. Odvolateľ sa na základe právneho posúdenia prejavu vôle žalobcu vo VOP súdom prvej inštancie v kontexte námietok aj vo vzťahu k nesprávnemu posúdeniu podpisu štatutárneho orgánu spoločnosti kupujúceho zároveň aj ako fyzickej osoby, domnieval, že bol zároveň naplnený aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Podľa žalobcu, pokiaľ fyzická osoba pri určitom právnom úkone koná z pozície štatutárneho orgánu spoločnosti, ktorá je účastníkom tohto právneho úkonu, nemožno jej prejav vôle posudzovať zároveň ako prejav vôle spoločnosti aj ako prejav osobnej vôle danej fyzickej osoby.

32. Odvolací súd v kontexte tohto odvolacieho dôvodu konštatuje, že jeho uplatnenie nie je dôvodné, keďže z listinných dôkazov predložených v konaní nie je možné vyhodnotiť, tak ako sa nesprávne domnieval žalobca, že podpis štatutárneho zástupcu spoločnosti kupujúceho, je len prejavom vôle právnickej osoby, nie aj prejavom vôle fyzickej osoby-žalobcu.

33. Odvolací súd je toho názoru, že nie je na mieste vyžadovať, aby žalobca ako štatutárny orgán dlžníka predmetné VOP (ale aj Rámcovú kúpnu zmluvu), ktoré zároveň obsahuje žalobcov jednostranný právny úkon v podobe ručiteľského vyhlásenia ako fyzickej osoby, podpisoval dvakrát, pričom jeden podpis by bol výslovne viazaný na jeho postavenie štatutárneho orgánu kupujúceho a druhý podpis by bol výslovne viazaný na jeho postavenie ručiteľa - fyzickej osoby. V tomto smere je treba odkázať na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1ObdoV/87/2007, publikovaný v časopise Zo súdnej praxe 1/2011, v zmysle ktorého: „Skutočnosť, že zmluva, ktorej obsahom je aj ručiteľský záväzok, obsahuje iba jeden podpis za situácie, že záväzok obchodnej spoločnosti zabezpečuje ručením jej spoločník, ktorý je zároveň konateľom spoločnosti, nespôsobuje bez ďalšieho jej neplatnosť. Ak jedna osoba koná v procese vzniku zmluvy za alebo v mene jej viacerých účastníkov, neznamená to, že na zmluve musí byť jej podpis osobitne za každého z nich“. Keďže žalobca namietal, že rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1ObdoV/87/2007, bolo prijaté v skutkovo a právne odlišnej veci, odvolací súd upozorňuje, že tieto právne závery sú aplikovateľné aj v predmetnej veci, pričom nie je možné súhlasiť so žalobcom, že ide o odlišné právne závery. Najvyšší súd SR sa v citovanom rozhodnutí zaoberal obsahom prejavu vôle, posudzoval platnosť ručiteľského vyhlásenia osoby, ktorá sa na zmluve podpísala len raz, hoci z obsahu zmluvy vyplývalo, že v zmluve vystupovala v pozícii dvoch účastníkov. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že aj keď nešlo o totožnú skutkovú situáciu (najmä pre rozdielnosť obsahu a znenia zmlúv, ktorý obsahoval ručiteľský záväzok), je možné skonštatovať, že ide o obdobnú skutkovú a právnu vec, keďže tak ako aj najvyšší súd v citovanom rozhodnutí, aj odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že predmetné VOP obsahujú prejav vôle ručiteľa ako fyzickej osoby. V nadväznosti na zistený skutkový stav v danej konkrétnej veci, je možné prijať aj právny záver v zhode s citovanou judikatúrou, teda rozhodnutím sp.zn. 1ObdoV/87/2007, že „ak jedna osoba v procese vzniku zmluvy koná za alebo v mene jej viacerých účastníkov, neznamená to, že na zmluve musí byť jej samostatný podpis za každého z nich. Stačí jeden jej podpis, ak z obsahu zmluvy vyplýva, k zmluvným prejavom, ktorých účastníkov zmluvy sa vzťahuje.“ Na základe uvedeného je potom možné uzavrieť, že v rámci použitia akejkoľvek judikatúry na danú konkrétnu vec ani nie je nutné, aby išlo o totožnú skutkovú situáciu, ako sa nesprávne žalobca domnieval.

34. Odvolací súd v súvislosti s argumentáciou žalobcu odkazujúcou na judikatúru všeobecných súdov, ako aj s námietkou, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku ním citovanou judikatúrou nezaoberal, čo malo zakladať porušenie jeho legitímnych očakávaní, že v prebiehajúcom súdnom spore bude súd prvej inštancie prihliadať na jestvujúcu ustálenú prax, skúmal nasledovné.

35. Skutočnosť, že odvolateľ predpokladal, že súd prvej inštancie sa bude podrobne zaoberať právnymi závermi citovanej judikatúry nenapĺňa žiaden z uplatnených odvolacích dôvodov, ale ani odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, v zmysle ktorého odvolanie možno odôvodniť len tým, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd pripomína, že v zmysle judikátu R 71/2018 patria do pojmu ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Jeho súčasťou je tiež prax vyjadrená opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili. Avšak rovnako tak, je potrebné zdôrazniť, že s prihliadnutím na čl. 3 CSP do pojmu ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu treba zahrnúť aj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva, prípadne Súdneho dvora Európskej únie. Rozhodnutia súdov iných štátov, a teda ani rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky a Najvyššieho súdu Českej republiky pod tento pojem nespádajú (bližšie pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/129/2017, sp.zn. 4Cdo/186/2022). Podmienkou precedenčnej záväznosti toho-ktorého rozhodnutia nie je absolútna totožnosť so všetkými skutkovými okolnosťami prejednávanej veci. Predpokladom precedenčnej záväznosti je podobnosť týkajúca sa relevantných, ťažiskových okolností prejednávanej veci. Pokiaľ teda najvyšší súd vyslovil názor na riešenie tej-ktorej otázky ako jedna z najvyšších súdnych autorít (čl. 2 ods. 2 CSP), je potrebné aby odvolací súd k tejto skutočnosti pri rozhodovaní prihliadol (obdobne pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/186/2022). Na danom mieste odvolací súd upozorňuje, že právny záver prijatý rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1ObdoV/87/2007, bol prijatý aj v ďalších rozhodnutiach všeobecných súdov, ako napr. v rozhodnutí Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13Cob/137/2016, Krajského súdu v Žiline sp.zn. 14Cob/37/2012, Krajského súdu v Žiline sp.zn. 14Cob/150/2012, Krajského súdu v Žiline sp.zn. 14Cob/112/2018, Krajského súdu v Žiline sp.zn. 14Cob/113/2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Cob/127/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43CoR/5/2019, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Cob/147/2015, Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4Cob/181/2018, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/115/2017. V tomto smere je preto možné konštatovať, že odvolací súd neidentifikoval dôvody uvedené odvolateľom, pre ktoré by malo dôjsť k odklonu od judikatúry vyslovenej podľa žalobcu v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 41Cob/427/2015, ktorá je naproti tomu v rozpore s právnym záverom uvedeným v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1ObdoV/87/2007, podporeného ďalšou rozhodovacou praxou odvolacích súdov. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd nepovažoval za ustálenú judikatúru rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 41Cob/427/2015, na ktoré odkazoval žalobca. Vzhľadom na vyššie uvedené, je zrejmé, že súd prvej inštancie predmetnú vec posúdil v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou, a preto nebolo nevyhnutné, aby sa v napadnutom rozhodnutí stranami uvádzanou judikatúrou zaoberal. Súd prvej inštancie predmetné rozhodnutie vo vzťahu k podstatným argumentom odôvodnil vlastnou úvahou, ktorá nebola v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou, a preto nie je možné konštatovať pochybenie zo strany súdu prvej inštancie, ktoré by zakladalo naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP (súd je povinný odôvodniť a zaoberať sa odklonom od ustálenej judikatúry, čo nebol daný prípad).

36. Odvolací súd s poukazom na uvedené dospel k záveru, že odvolacie dôvody uvádzané žalobcom nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, a preto podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

37. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi vo výške 100 %, keďže bol v odvolacom konaní plne úspešný.

38. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d), e) CSP).